

مریم اقائی، ۱۴۰۵

کمیت و کیفیت روابط اجتماعی و ارتباط آنها با تنهایی در بزرگسالان مسن شهرستان اسفراین

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه کمیت و کیفیت روابط اجتماعی با احساس تنهایی در سالمندان شهر اسفراین انجام شد. جامعه آماری پژوهش شامل سالمندان شهر اسفراین بود، که بر اساس گزارش اداره بهزیستی انتخاب شدند. حجم نمونه ??? نفر تعیین و به روش سرشماری انتخاب شد که پس از توزیع و جمع‌آوری پرسش‌نامه‌ها، تعداد ?? پرسش‌نامه قابل استفاده برای تحلیل نهایی به دست آمد. داده‌ها با استفاده از ابزارهای پژوهش گردآوری و در دو سطح آمار توصیفی و استنباطی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. در بخش توصیفی، ویژگی‌های جمعیت‌شناختی پاسخ‌دهندگان نشان داد که 68/24 درصد نمونه را زنان و 31/76 درصد را مردان تشکیل داده‌اند و بیشترین فراوانی سنی مربوط به گروه ?? تا ?? سال با 47/5 درصد بود. در بخش استنباطی، نتایج رگرسیون چندگانه نشان داد، که کمیت و کیفیت روابط اجتماعی به صورت هم‌زمان رابطه معناداری با احساس تنهایی دارند؛ به طوری که ضریب همبستگی چندگانه برابر با 0/640 و ضریب تعیین برابر با 0/409 به دست آمد و این دو متغیر در مجموع 40/9 درصد از واریانس احساس تنهایی را تبیین کردند. همچنین، نتایج آزمون همبستگی پیرسون نشان داد، بین کمیت روابط اجتماعی و احساس تنهایی رابطه‌ای منفی و معنادار وجود دارد ($r=-0/???$)، و بین کیفیت روابط اجتماعی و احساس تنهایی نیز رابطه‌ای منفی و معنادار مشاهده شد ($r=-0/???$). بر این اساس، با افزایش کمیت و کیفیت روابط اجتماعی، میزان احساس تنهایی سالمندان کاهش می‌یابد. در مجموع، یافته‌های پژوهش بر اهمیت روابط اجتماعی در کاهش احساس تنهایی سالمندان تأکید دارد.

کلیدواژه‌ها: واژگان کلیدی: احساس تنهایی، بزرگسالان مسن، کمیت روابط اجتماعی، کیفیت روابط اجتماعی

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۱۲۹۱۵۷۳۹۱۴۷۲۰۴۶۰۴۵۱۶۳۵۵۰۶۷۵

تاریخ دفاع: ۱۴۰۵/۰۶/۲۴

رشته‌ی تحصیلی:

دانشکده:

استاد راهنما: دکتر محمد آرمین

Thesis:

Title : Quantity and quality of social relationships and their relationship with loneliness in older adults in Esfarayen city.

The present study was conducted to investigate the relationship between the quantity and quality of social relationships and loneliness among older adults in the city of Esfarayen. The statistical population of the study consisted of older adults in Esfarayen who were selected based on a report provided by the Welfare Organization. A sample size of 100 participants was determined and selected using census sampling; following the distribution and collection of the questionnaires, 85 usable questionnaires were obtained for the final analysis. The data were collected using the research instruments and analyzed at both descriptive and inferential levels. In the descriptive analysis, the demographic characteristics of the respondents showed that 68.24% of the sample were women and 31.76% were men, and the highest age frequency was observed in the 71-75-year age group, accounting for 47.5% of the sample. In the inferential analysis, the results of multiple regression showed that the quantity and quality of social relationships simultaneously had a significant relationship with loneliness. The multiple correlation coefficient was 0.640 and the coefficient of determination was 0.409, indicating that these two variables jointly explained 40.9% of the variance in loneliness. Furthermore, the results of the Pearson correlation test showed a significant negative relationship between the quantity of social relationships and loneliness ($r = -0.508$), as well as a significant negative relationship between the quality of social relationships and loneliness ($r = -0.460$). Accordingly, as the quantity and quality of social relationships increase, the level of loneliness among older adults decreases. Overall, the findings of the study emphasize the importance of social relationships in reducing loneliness among older adults.